

Perceptivni izazovi

Bajsić, Mara

Undergraduate thesis / Završni rad

2023

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:546690>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-25**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

Sveučilište u Zagrebu Akademija likovnih umjetnosti

Preddiplomski studij slikarstvo

Mentor: prof. Art. Matko Vekić

PERCEPTIVNI IZAZOVI

ZAVRŠNI RAD

MARA BAJSIĆ

2023.

Spontanost vidljivog nanesenog traga boje i kista tokom slikarske akcije reprezentira nepredvidljivu igru sa podsvijesti u svrhu otpuštanja njenih sadržaja kroz čistu ekspresiju. Takav pristup također zahtjeva dozu kontrole u kojem skrivanjem i otkrivanjem probirem likovne informacije potrebne za izražavanje koleracije i ambivalentnosti između motiva. Organske raspadne forme koje slikam takvom određenom nezgrapnošću zapravo su sačinjene od spoja različitih motiva čijim "konkretnijim" ali smušenim tkivom nastojim oživjeti finalnu apstrakciju. Za perceptivan izazov koji istražujem potrebna je rastavljena jednadžba i promatranje njenog izdvojenog sastava nego jasnoća konačnog rezultata, koj kako bi ostavio prostor za čitanje istih treba biti u drugom planu, sugestivan i razgranat.

Dosljedna nevidljivoj emisiji na neopipljivom prostoru skupljam tragove života na još neistraženom terenu, svoje podsvijesti, te izvlačim njihovu sastavnu materiju kojom gradim mape i putopise za prostore u kojima se duhom krećem ali van istog ne postoje.

Uvijek su me zanimale granice koje odjeljuju stvarnost od nadrealnog, te koliki je spektar između i gdje se u njemu pozicionirala podsvijest.

Moja podsvijest, pak meni realna drugome je kompletno fiktivna.

Ako je realnost situacije uvjetovana iskustvom i vremenskim intervalom provedenim unutar nje, nije li proživljeni sinočni san uistinu blisko srodan jučerašnoj uspomeni? Kao i imaginacija, stvarnom životu.

Kolektivnu svijest već djelimo, možemo li i individualnu?

Vjerujem da se upravo tamo (u podsvijesti) realizira magija iz "običnoga" proživljenoga momenta.

Uperimo li svijetlo na one djelove sebe koje inače skrivamo u mraku omogućavamo prostor za razvitak istih. Kada slikam ono što iz mene samo izlazi umjesto onoga što bi voljela vidjeti pred sobom uspijevam prepoznati autentičnost i namjeru novonastale kreacije te povod emocija koji me do nje dopratio na transparentniji i iskreniji način. Takvim nadrealističkim automatizmom želim izraziti misaonu funkciju u njenom nesputanom protoku kako bi se promatrač osjećao kao da stoji ispred sirove ideje i sudjeluje u njenom nastajanju.

Načulim uši prema srcu pa pratim disortirane direkcije **isprekidanog signala koji ne vode jasno do cilja nego daju taman dovoljno da se ne urušim o zamke ispred.**

Koncept mog rada prati interes u kompleksnost međuljudskih odnosa, psihološke interakcije, i putovanja kroz vanjske i unutarnje spiritualne staze.

Slike često djelomično brišem, i preslikavam. Nastojim nove slojeve ukomponirati sa onim prvobitno nanešenim kako bi se međusobno nadograđivali i pospješili. Zatim crtam preko brisanog, stvarajući fragmentirane i slojevite oblike, koji evociraju uznemirujuće, paralelno tajanstvene i direktne geste te odnose. Time odbijam zvuka motiva od motiva čiji prizvuk kroji nekoliko istovremenih ali zasebnih situacija ili emocija te time dočarava sveukupnu realnost dinamičnom kakva je. Naracija ovdje nije doslovna niti kronološka već je vođena otvorenim redoslijedom promatranja, a cilj nije perfekcija nego sudbinosno poklapanje akcije u pravom momentu, iz čega se rađa novo tijelo, koje diše samostalno.

Naciljam svoje strijelice i one lete
vlastitom putanji.

Mene samo osluškuju,

Čini mi se kao da na taj način reflektiram svijet kakvim ga doživljavam i svoj odnos prema njemu.

Krotim nevolju (nekad sebe), otvaram problem i dekodiram odnose simbola koje prije intuitivno postavim na scenu te promatram krajnosti i što ih tamo dovodi.

Želim ući u srž motiva koji me prate i operativno prikazati dojam koji u meni bude.

Oni su izvorni kod
iz kojeg se proizvodi slika te u njihovim detaljima I dekonstrukciji
se otvara prostor, prostor koji je ujedno i
vrijeme - vrijeme potrebno za sagledanje istih.
Kroz kaos, slojeve eksplozija boja
koje pričaju o prethodnim slojevima slike
te likovne odnose krojim tek nazirajuće surrealne
događaje. Divlja vibrantna ekspresija koja
simbolizira duh I ono živo
međuprostoralno sada dobiva "konkretniji"
prostor I rubove, sugerirajući da bi I ona
takva mogla biti stvarnija nego što
mislimo, a i dalje njegujući
nepredvidljivost I energetičnost takve
slikarske tehnike.

želim uključiti promatrača u što čitljiviji sirovi
kreativni proces te time dozvoliti da zaluta u prostor početne, razigrane I autentične
nesmotene imaginacije, u kojem sam makar I kada je moj, također samo putnik. Slažem putopise I
mape koje mi se pojavljuju u snovima I mislima.
Skupljam simbole koji mi predstavljaju život I njegovu magiju, ili talog, teret.
Dok mi znače, dobri su. Dok vjerujem da nekud idem, krećem se.
Apstrahiranjem likovnog djela želim podijeliti sa promatračem snagu podsvjesne realnosti koju
osjetim tik pred osviještavanje što zapravo stoji ispred mene. Realizaciju da je nešto dublje, živo
ispod dekonstruiranog neshvaćenog vizuala, kao I realne svakodnevnice.
ono što ja doživljam magičnim u životu je upravo realizitet stvarnosti I njene kompleksne
multidimenzionalnosti. Bitno je nakon svog tog kaosa I ekspresije usporiti I razumijeti/osjetiti
od čega se zapravo sve sastojimo I kako stvari doživljavamo jer ignoriranjem istog
gubimo se u prostoru I vremenu prije negoli smo osvijestili što nas to sve zapravo čini živima,
raspadljivim, emocionalnim, srčanim, hrabrim I preplašenima. Ljudskost takve interakcije je
najbitnija za osviještavanje iskustva života.

**: »Čovjek je konopac, razapet između životinje i nadčovjeka...opasan je pogled preko, opasan
put onamo, opasan pogled unatrag, opasno oklijevanje i zastajanje.«**

**»Što je veliko na čovjeku, to, da je on most a ne cilj: što se može voljeti na čovjeku, to, da je on
i prelazak I
prolazak.«**

